

označiť ako veľmi hrubé. Musel som znieť veľa slovných nadávok a úderov do chrbta. Nevieť však prečo.

Ďalej poznamenávam, že túto moju výpoveď môžem potvrdiť prípadne aj prisahou.
Zápisnica skončená, prečítaná a podpísaná.
D. a h.

Nečitateľný podpis, v. r.
notár-zapisovateľ

Václav H., v. r.
stránka

SNA, KÚ, kr. 256, f. 71527/38 prez., bez č.

118

5. december 1938, Prievidza.

Zápisnica napísaná na obvodnom notárskom úrade s Ernestom F., predtým vlastníkom obchodu, ktorý vypovedal, že po príchode maďarského vojska ho civilné obyvateľstvo vyrabovalo a vzápätí maďarské bezpečnostné orgány vyhostili.

Zápisnica

Bez predvolania sa prihlásil Ernest F. a udáva:

Bol som obchodníkom v obci Sazdice, okr. Šahy. Asi po týždni po príchode maďarského okupačného vojska mi tamojšie obyvateľstvo vyrabovalo celý obchod, byt aj sklad, takže mi vôbec nič nezostalo. Keď som sa proti tomu chcel brániť a obrátil som sa na maďarských vojakov, tí odopreli zakročiť. Povedali mi, že to nepatrí vojsku. Ináč telesne mi neublížili, pretože som zutekal. Súčasne ma maďarskí četníci vykázali. Preto som opustil maďarské územie. Tieto údaje som ochotný potvrdiť aj pod prisahou.

Týmto bola zápisnica skončená a podpísaná.
D. a h.

nečitateľný podpis
notársky adjutant
zapisovateľ

Ernest F., v. r.
vypočúvaný

SNA, KÚ, kr. 256, f. 71527/38 prez., bez č.

119

5. december 1938, Bratislava.

Zápisnica napísaná styčným dôstojníkom s Rudolfom K., bývalým obyvateľom kolónie Lúčny Dvor – Pusté Úľany, ktorý vypovedal o politických pomeroch a náladách medzi maďarským a nemaďarským obyvateľstvom na okupovanom teritóriu.

Zápisnica

V Diosegu (*Sládkovičovo*) som videl plagáty:

1. A meddig volt szlovák hazánk, levolt takarva... amióta Horthy az apánk, mesztelen a... (*Dovtedy, čo sme mali slovenskú vlasť, mali sme zahalenú (vulgárne slovo). Odkedy je naším otcom Horthy, máme holé (vulgárne slovo).*)

2. Visza Prága, minden drága. (*Späť ku Prahe, všetko je drahé!*)

V Čeklise (*Bernolákovo*) som videl cca 700 ľudí, ktorí manifestačným spôsobom žiadali o spätné pripojenie k Slovensku. Keď to notár videl, utiekol. Maďarský záložný nadporučík (v civile učiteľ v Békés Csabe [*Békešská Čaba*], slovenskej národnosti) mi povedal, že v Čeklise na 30 vojakov majú dohromady 2 pušky. Ďalej povedal, že ak by boli naši vojaci vystrelili pri prechode maďarských vojakov cez Dunaj, ani jeden by sem neprišiel. Boli by zutekali od strachu.

Ozbrojené tlupy tzv. leventisti (dobrovoľníci)¹ a nyilaskeresztesek (*šípové kríže*), ktorí vtrhli na slovenské územie a terorizovali, vraj mali povolenie kradnúť, za ktorých štát neručil.

Môj otec v Šuranoch videl sprievod tamojších obyvateľov, ktorí niesli 6 maďarských zástav, ktoré na pochode zapálili a volali: Fáklyás menet. Ha Magyarországon akarsz élni, magyar grófot meg kell verni! (*Fakľový sprievod. Ak chceš v Maďarsku žiť, musíš maďarského grófa zbiť!*) Tento sprievod bol rozohnaný a asi 30 ich zavreli. Zvyšok sprievodu spieval po hostincoch „Hej Slováci.“

Rudolf K., v. r.

ŠOKA – Modra, Styční dôstojníci na úseku Bratislava 1938-39, kr. 1, písomnosti, bez č.

¹ Povinná polovojenská organizácia zameraná na brannú výchovu mládeže

120

5. december 1938, Lednické Rovné.

Protokol napísaný s Františkom Č., predtým krajičrským majstrom v meste Filákov, ktorý vypovedal o pomeroch pred okupáciou a po nej a o prenasledovaní obyvateľov nemaďarskej národnosti.

Protokol

Za celý ten čas, keď toto územie malo byť okupované, pomery vo Filákovke do obecných volieb do mesiaca mája 1938 boli dobré. Boli tam síce jednotlivci, ktorí priamo neboli lojálni voči čs. štátu, ale väčšina, teda skoro na 60 % tamojších občanov bolo nášmu štátu lojálnych.

Po voľbách sa začalo protištátne hnutie, čo zapríčinila najmä propaganda, vysielaná rádiom z Budapešti. Potom sa začali ľudia zoskupovať, najmä z maďarskej kresťanskej socialistickej strany¹, a verejne vytvárali hnutie proti čs. štátu a za odtrhnutie od čs. štátu. Naposledy tam bolo na 60 % Maďarov.